

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1268/2016
08.09.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца Б.А. из Ј., са боравиштем у А., чији је пуномоћник Д.М., адвокат из Ј., против тужене Т.М. из Д., чији је пуномоћник Д.О., адвокат из Д., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2-80/16 од 26.02.2016. године, у седници већа од 08.09.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужене, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж2-80/16 од 26.02.2016. године, у делу којим је преиначена пресуда Основног суда у Деспотовцу П2 бр. 117/15 од 20.11.2015. године, тако што се **ОДБИЈА** жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Деспотовцу П2. бр 117/15 од 20.11.2015. године, у ставу првом изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу П2 бр. 117/15 од 20.11.2015. године ставом првим изреке тужилац је обавезан да на име доприноса за издржавање малолетне ћерке плаћа месечно износ од 150 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, од дана пресуђења па убудуће док за то постоје законски услови, чиме се мења пресуда Основног суда у Параћину – Судска јединица Деспотовац П2 бр. 80/10 од 30.08.2011. године. Ставом другим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2-80/16 од 26.02.2016. године ставом првим изреке потврђена је првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан је да на име доприноса за издржавање малолетне ћерке плаћа месечни износ од 100 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије почев од пресуђења па убудуће док за то постоје законски услови, чиме се мења ранија пресуда Основног суда у Параћину, Судска јединица Деспотовац П2 бр. 80/10 од

30.08.2011. године, у делу о висини издржавања. Одбијен је тужбени захтев тужиоца за разлику од досуђеног износа до износа досуђеног првостепеном пресудом, за износ од 50 евра.

Против другостепене пресуде, тужена је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је преко пуномоћника поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14) и утврдио да је ревизија тужене основана.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, ранијом правноснажном пресудом од 30.08.2011. године тужилац је био обавезан да на име доприноса за издржавање малолетне ћерке плаћа месечно 200 евра у динарској противвредности. Тужена је незапослена и пријављена је на евиденцију Националне службе за запошљавање од 02.02.2015. године. Из уверења ове службе произилази да је тужена била на евиденцији и у периоду од 05.09.2007. године до 04.09.2013. године. Тужена је власник непокретности уписаних у листу непокретности ... КО Д. Тужилац је у А. до 14.05.2014. године радио као возач камиона и остваривао месечну зараду до 1.400 евра, а од 25.04.2014. године је као незапослено лице остварио накнаду од око 900 евра месечно у трајању од 12 месеци. Тужиоцу новчано помаже мајка која је аустријски пензионер и има примања од око 300 евра. Тужилац је у претходној фирми у којој је радио добио отпремнину у износу између 12.000 и 13.000 евра, а од када је незапослен велики део времена проводи у С.. Тужилац у С. поседује непокретну имовину, и то кућу, помоћну зграду, шуме, обрадиво и необрадиво земљиште и од њих не остварује никакав приход. Тужилац живи у заједници са мајком, која осим иностране пензије остварује и 7.000,00 динара пољопривредне пензије. Малолетна ћерка парничних странака рођена је 05.09.2006. године, и путем налаза и мишљења вештака месечне потребе детета утврђене су на 15.024,16 динара, у који износ нису урачунати трошкови од око 4.000,00 динара месечно за часове плеса и учествовање у такмичењима, као и трошкови мобилног телефона који дете користи уз сагласност оба родитеља.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепеном пресудом је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца и одређено да на име месечног издржавања малолетне ћерке плаћа износ од 150 евра у динарској противвредности. По оцени првостепеног суда, на страни тужиоца дошло је до промене околности у односу на ранију правноснажну пресуду којом је био обавезан на плаћање месечног износа од 200 евра у динарској противвредности на име издржавања, будући да је тужилац остао без посла, те да остварује месечну накнаду за незапосленост од око 900 евра. Међутим, по оцени првостепеног суда, с обзиром да тужилац највећи део времена проводи у С., где живи у домаћинству са мајком која је такође инострани пензионер, стандард живота тужиоца се није битно смањило, те да је тужилац власник непокретне имовине у С. коју би могао

издавати у закуп, тужилац је обавезан на плаћање месечног износа за издржавање малолетне ћерке од 150 евра у динарској противвредности, у смислу чл. 164. и 162. став 3. Породичног закона.

Побијаним делом другостепене пресуде преиначена је првостепена пресуда тако што је тужилац обавезан да на име месечног издржавања малолетне ћерке плаћа месечни износ од 100 евра у динарској противвредности. По оцени другостепеног суда, од раније правноснажне пресуде дошло је до промењених околности како на страни тужиоца, тако и на страни малолетне ћерке парничних странака која је пошла у основну школу. Међутим, по оцени другостепеног суда, тужилац је у могућности да учествује у издржавању детета месечним износом од 100 евра, на који начин не би угрозио своју егзистенцију, а са којим износом се тужилац сагласио, што је у складу са чланом 160. Породичног закона, док је преостали износ месечних потреба за издржавање малолетног детета у обавези да обезбеди тужена као мајка, имајући у виду да девојчица остварује и право на дечији додатак у износу од 2.000,00 динара.

По оцени Врховног касационог суда, ревизијом тужене се основано указује да је у побијаној другостепеној пресуди погрешно примењено материјално право.

Чланом 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. Према члану 162. став 3. тог закона, ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

С обзиром да је у поступку утврђено да су се околности на страни тужиоца измениле јер је остао без посла и прима накнаду од око 900 евра месечно, али да већину године живи у С. у заједници са мајком која је аустријски пензионер, да и даље има непокретну имовину у Србији, и да му животни стандард није битно смањен од времена доношења претходне правноснажне пресуде, те да је и на страни малолетне ћерке парничних странака дошло до измењених околности и повећане потребе за издржавањем због поласка у основну школу, правилно је у првостепеној пресуди оцењено да је тужилац у могућности да доприноси издржавању малолетне ћерке са месечним износом од 150 евра у динарској противвредности. По оцени Врховног касационог суда, оваква одлука у складу је са чл. 160, 161. и 162. став 3. Породичног закона, па је стога побијана другостепена пресуда преиначена и потврђена првостепена пресуда.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 416. став 1. ЗПП,

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.**